

Пекна Г. Б.

*к. е. н., доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: HalynaPB@krok.edu.ua,
ORCID: 0000-0003-4902-6052,*

Ваносмал Кевін

*здобувач магістратури
кафедри теоретичної та прикладної економіки,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: vanosmalk@krok.edu.ua*

На сьогоднішній день інновації є основним чинником для розвитку багатьох підприємств.

Існує велика кількість наукових праць, де досліджують інноваційно-інвестиційну діяльність.

Питаннями теорії та практики аналізу у даній сфері діяльності займалися зарубіжні вчені, такі як: В. Александрова, Х. Барнет, Є. Вітте, П. Друкер, М. Калецькі, В. Мічерліх, Р. Солоу, В. Хартман, А. Й. Шумпетер та інші. У працях багатьох з них акцент ставлять не на ціновому механізмі конкуренції, а на інноваційних процесах, які пов'язані із покращенням всього виробничо-господарського потенціалу підприємства.

А сучасні науковці обґрунтовують національні інноваційні пріоритети, знаходять дієві механізми для того, щоб залучити та ефективно використовувати інвестиції.

Дослідження літератури та електронних джерел згідно з порушеною проблемою вказуються на швидкий інтерес, який зростає, до неї як з боку практиків, так і теоретиків. Українські реалії спонукають більшість зацікавлених осіб визначитися у своєму ставленні та тлумаченні вказаного питання, бо навіть на перший погляд, вимальовується його не тільки теоретична, але й прикладна значущість.

Як свідчить практика, це питання є актуальним, але недостатньо досліджене, що можна підтвердити неоднозначністю визначення значення категорій «інноваційно-інвестиційна діяльність», «інноваційний потенціал», «інновація», «нововведення» вузькою їхньою інтерпретацією або підміною цих понять близькими, але зовсім не тотожними, відсутністю системності і методологічного забезпечення під час його розгляду. В цьому зв'язку здійснено спробу зменшити існуючі прогалини та розбіжності методом використання сутнісного підходу до визначення інноваційно-інвестиційної діяльності, структурування цієї категорії, виділення основних складових елементів, які існують у певних співвідношеннях, формуванні класифікації інноваційного потенціалу згідно обраних класифікаційних ознак, побудови моделей, які віддзеркалюють сутність та важливість даного питання, розробка рекомендацій з ефективності інноваційно-інвестиційної діяльності та формування інноваційної стратегії підприємства для того, щоб виявити реальний рівень досліджуваного об'єкта.

Розглянемо основні підходи до визначень інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства.

Відповідно до процесного підходу Загорної Т. О., до визначення поняття «інноваційної діяльності», «інвестиційно-інноваційна діяльність-є процесом реалізації результатів інтелектуальної праці в різних видах майнових та інтелектуальних цінностей,

які мають грошову оцінку та вкладені в об'єкти підприємницької та іншої діяльності, в результаті якої формується прибуток або інший соціально- економічний ефект».

Визначити зміст категорії «інвестиційно-інноваційна діяльність» можна розглянувши такі її особливості:

- інвестиційно-інноваційна діяльність-це економічна категорія, яку спрямовано на одержання прибутку, адже для цього залучаються економічні суб'єкти та об'єкти підприємства, держава, заощадження фізичних та юридичних осіб;

- соціальна категорія, адже орієнтована не тільки на одержання прибутку, а також на задоволення соціальних потреб, наприклад, підвищення рівня та якості життя;

- правова категорія, суб'єкти та об'єкти інвестиційно-інноваційної діяльності розвиваються за законами та правовими актами України, а держава виконує функції керування та регулювання процесів цього розвитку;

- залежність інвестицій та інновацій проявляється у їхньому тісному взаємозв'язку. Інвестиції виступають ресурсом відтворення капіталу як цінності, що генерує потік доходу і реалізує своє призначення лише через матеріалізацію в інноваціях.

Інноваційна діяльність згідно з Фатхутдіновим це діяльність, яка спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень і розробок для того, щоб розширити і відновити номенклатуру і поліпшити якість продукції, яка випускається (товари, послуги), удосконалити технології їхнього виготовлення з подальшим впровадженням і ефективною реалізацією на внутрішньому та закордонному ринках (це стосується також інноваційно-інвестиційної діяльності).

Ільєнкова додає, що це також є практичним використанням наукового, науково-технологічного результату й інтелектуального потенціалу для того, щоб одержати нову чи радикально поліпшену вироблену продукцію, технологію її виробництва і задовольнити платоспроможний попит у споживачів високоякісних товарів і послуг, удосконалити соціальне обслуговування.

Згідно з Г. Менш інноваційною діяльністю називається процес, який спрямовано на розробку та реалізацію результатів закінчених наукових досліджень чи інших науково-технічних досягнень у нових чи удосконалених продуктах, реалізованих на ринку, у нових чи удосконалених технологічних процесах, які використовують у практичній діяльності, а також пов'язаних із цим додаткових наукових дослідженнях і розробках. Взагалі, інноваційно-інвестиційною діяльністю називають інноваційну діяльність, яка пов'язана з великими вкладеннями в інновації. Інвестиції, це як відомо, довгострокові вкладення засобів у різні галузі економіки для того, щоб одержати прибуток.

За економічною сутністю і цілями інвестиції підрозділяються на реальні і фінансові. Реальні інвестиції проводять комерційні організації й інші суб'єкти господарювання, здобуваючи землю, засоби виробництва, нематеріальні й інші активи. Фінансові інвестиції — це покупка суб'єктами господарювання і приватними особами цінних паперів різних емітентів.

Список використаних джерел

1. Бланк И. А. Основы финансового менеджмента: в 2 т. / И. А. Бланк.- К.: Ника-Центр, 1999.-.- (Серия «Библиотека финансового менеджера»; вып. 3).
2. Головка Т. В., Сагова С. В. Стратегічний аналіз за ред. М. В. Кужельного.-К. : КНЕУ, 2002.-198 с.- ISBN 966-574-313-9
3. Закон України «Про інноваційну діяльність»: за станом на 1 груд. 2013 // Відомості Верховної Ради

України.-2002.-N 36, С.266.

4. Закон України «Про інвестиційну діяльність»: за станом на 1 груд. 2013 // Відомості Верховної Ради України.-1991.-N 47, С.646.

5. Захаркіна О. Д. Проблеми розвитку інновацій в Україні / Реалії та перспективи інноваційного розвитку України (економічні, фінансові та правові аспекти). Збірник матеріалів X міжнародної науково-практичної конференції молодих науковців 26 березня 2010 року. Частина II-С. 32-34

6. Загорна Т. О. Навчальний посібник. — К.: Центр учбової літератури, 2007 — 400 с.

7. Ільєнкова С. Д., Гохберг Л. М., Ягудін С. Ю., Кузнєцов В. І., Бандурин О. В., Ільєнкова Н. Д., Пудич В. С., Смирнов С.А. Інноваційний менеджмент М: Юнити, 1997.

8. Йохна М. А. Економіка і організація інноваційної діяльності : навч. посіб. / М. А. Йохна, В. В. Стадник.-К.: Академія, 2005.-400 с

9. Лобас І. В. Особливості інноваційно-інвестиційної політики України [електронний ресурс] / І. В. Лобас // Державне управління : теорія та практика.-К.: ДВНЗ Національна академія управління при президенті України, 2011.№2.Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Lobas.pdf>

10. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність : [підручник] [електронний ресурс] / Т. В. Майорова.-К.: Центр учбової літератури, 2009.-Режим доступуhttp://pidruchniki.ws/15840720/investuvannya/investitsiyna_diyalnist_-_mayorova_tv.

11. Макаренко Є. В. Особливості інноваційного розвитку європейських країн / Є.В. Макаренко // Проблеми науки.-2008.-№7.-С. 39-42. 52. Малицький Б. А. Стан, проблеми і перспективи інноваційного розвитку економіки України / Б. А. Малицький, А. С. Попович // Економіка ринкових відносин.-2008.-№ 1.-С. 65–75

12. Нестерчук Ю. О. Роль держави у вирішенні проблем інноваційного розвитку / Ю. О. Нестерчук // Аспекти стабільного розвитку економіки в умовах ринкових відносин : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., м. Умань, 5–6 черв. 2009 р.-Умань: Видавець «Сочінський», 2009.-Ч. II.-С. 67–69.

13. Сподіна В. О. Проблеми ефективною реалізації інноваційної діяльності в Україні // Реформування фінансово-економічної системи: погляд у майбутнє. Частина I-Львів: ЛЕФ,-2013-С. 90-93

14. Фатенюк-Ткачук А. О. Деякі аспекти обліку інноваційної діяльності [Електронний ресурс] / А. О. Фатенюк-Ткачук, В. М. Пронь.-Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2010_29_1/statti/12.html

15. Фатхутдинов Р. А. Інноваційний менеджмент :учебник.-4-е изд. / Р. А. Фатхутдинов.-СПб.: Питер, 2008.-448 с.

16. Шкільняк М. М. Корпоративне управління: навч. посіб./ М. М. Шкільняк, ТНЕУ.- Тернопіль: Крок, 2014-293 с.

17. Шмігельська З. К. Зарубіжний досвід управління інноваційною діяльністю малих і середніх підприємств та можливості його адаптації в ринковій економіці України / З. К. Шмігельська // Стратегічні пріоритети.-2007.-№2 (3).-С. 119-128.